

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 2 ΜΑΡΤΙΟΥ 2024

ΚΥΡΙΑΚΗ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ' ΛΟΥΚΑ, Λουκ. 18: 10-14 7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΔΕΥΤΕΡΑ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου
ΤΡΙΤΗ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ Όσιου Προκοπίου του Δεκαπολύτου	7.30 πμ— Όρθρος και Θ. Λειτουργία
ΤΕΤΑΡΤΗ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο 7.00 μμ— <u>Θ. Λειτουργία στα Άγγλικά</u>
ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ	Έυαγγελικά Άναγνώσματα— Έπιστολή – Α' Κορ. 6: 12-20 Έυαγγέλιο— Λουκ. 15: 11-32

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Άθανάσιος
9383 4151

π. Έφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ό π. Άθανάσιος και
ό π. Έφραίμ είναι
στήν Έκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
άπο 4.00μμ—6.00μμ

Όσιος Προκόπιος ό Δεκαπολίτης

Ο Όσιος Προκόπιος ό Δεκαπολίτης έζησε στα χρόνια του είκονομάχου αυτοκράτορα Λέοντος του Ίσαύρου (717 – 741 μ.Χ.) και διακρίθηκε για την πνευματική γενναιότητά του ως υπέρμαχος τής Όρθοδοξίας. Άν και άπό νεαρή ήλικία άκολούθησε τó μοναχισμό, δέν έμεινε στην άπομόνωση του κελιού του, άλλα άγωνίσθηκε σθεναρά κατά τών είκονομάχων. Γι' αυτό υπέστη πολλά βασανιστήρια, μαστιγώσεις, φυλακές και έξορίες. Διακρίθηκε, επίσης, στόν άγώνα τής Έκκλησίας κατά τών αίρετικών Μονοφυσιτών.

Ο Άγιος Προκόπιος φαίνεται ότι λίγο μετά την άποφυλάκισή του κοιμήθηκε, ένῳ κατ' άλλους υπέμεινε μαρτυρικό θάνατο.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΕΡΟΝΤΟΣ

Σέ χριστιανούς πού ζούν στόν κόσμο

Μή θίγετε μέ τά λόγια σας την τιμή του πλησίον. Νά χρησιμοποιείτε τή γλώσσα μόνο για νά δοξάζετε τó Θεό και για νά λέτε λόγους ψυχωφελείς στους άδελφούς σας.

Άν θελήσετε νά κακολογήσετε κάποιον, θυμηθείτε πρώτα τες δικές σας άμαρτίες

- όλες έκείνες πού κάνετε άπο τά νεανικά σας χρόνια μέχρι σήμερα -,

κατηγορήστε τόν έαυτό σας γι' αυτές και άποφύγετε έτσι την καταλαλιά.

Μήν ξεχνάτε ποτέ πώς ή ένασχόληση μέ τά σφάλματα τών άλλων άποτελεεί σοβαρό παράπτωμα.

Κυριακή Τελώνου και Φαρισαίου

Τριώδιον Λουκ. 18, 10-14

Δύο θέματα θίγει ο Χριστός σήμερα, Κυριακή του Τελώνου και το Φαρισαίου, με την παραβολή που μας διηγείται: τον τρόπο της προσευχής μας προς τον Θεό και τη σημασία της ταπεινώσεως. Βρέθηκαν και οι δύο στο Ναό για να προσευχηθούν, και ο μεν Φαρισαίος με εμφανή υπερηφάνεια ευχαριστούσε τον Θεό που δεν ήταν όπως όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι, άρπαγες, άδικοι, μοιχοί, ή σαν τον Τελώνη, αλλά αντίθετα νήστευε δυο φορές την εβδομάδα και έδινε στο Ναό τις καθορισμένες εισφορές. Από την άλλη, ο Τελώνης είχε σκύψει με το πρόσωπο στο έδαφος και προσευχόταν λέγοντας “ο Θεός, συγχώρεσέ με τον αμαρτωλό”. “Αλήθεια σας λέω”, κλείνει ο Χριστός την παραβολή, “αυτός εδώ ανεχώρησε δικαιωμένος από το Ναό, κι όχι ο Φαρισαίος. Γιατί αυτός που υψώνει τον εαυτό του θα ταπεινωθεί, ενώ ο ταπεινός θα υψωθεί”.

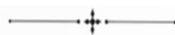
Ίσως αναρωτηθεί κανείς “μα πώς αλλιώς έπρεπε να προσευχηθεί ο Φαρισαίος, εφόσον όντως ήταν δίκαιος και τηρούσε τις εντολές του Θεού;” -Ούτε με τόση υπερηφάνεια, ούτε με διάθεση κατακρίσεως του Τελώνη και μαζί με αυτόν όλων των άλλων ανθρώπων. Ο εγωισμός του τον οδηγεί όχι μόνο στο να θεωρεί όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους άρπαγες, αμαρτωλούς και υποδεέστερους του, αλλά επίσης και στο να πιστεύει ότι η προσωπική του “αρετή” είναι δικό του αποκλειστικό επίτευγμα. Έτσι ουσιαστικά στην προσευχή του δεν ευχαριστεί τον Θεό, αλλά λιβανίζει τον ίδιο του τον εαυτό. Δεν λέει “ευχαριστώ, Θεέ μου, που με τη βοήθειά σου τηρώ πιστά τις εντολές σου, που βρίσκεσαι δίπλα μου, που με προφυλάσσεις, που μου παρέχεις πλούσια τα αγαθά σου”, όχι, δεν λέει τίποτα από αυτά. Αντίθετα, νιώθει τόσο αυτάρκης και υπερήφανος, που και αυτή ακόμα την προσευχή την εκφυλίζει σε ένα ακόμα μέσο αυτοπροβολής, αυταρέσκειας, αυτοδικαίωσης και υποκρισίας. Γι’ αυτό, και ακόμα περισσότερο επειδή κατακρίνει και αφορίζει τον πλησίον του, ο Θεός όχι μόνο δεν άκουσε την προσευχή του, αλλά τον χρέωσε με την μεγαλύτερη από τις αμαρτίες, αυτή του εγωισμού και της υπερηφάνειας.

Ο Τελώνης αντίθετα, προσεύχεται με ταπείνωση. Ζητά με συντριβή καρδιάς από τον Θεό να μην τον εγκαταλείψει παρά την αμαρτωλότητά του και να του παράσχει την θεική Του βοήθεια. Έχει συναίσθηση των πράξεών του, γνωρίζει ότι δεν είναι τέλειος και γι αυτό η προσευχή του γίνεται ένας αγώνας για να κερδηθεί ο χαμένος δρόμος, και για να έλθει ο Θεός βοηθός στις ατέλειες. Η θερμή της προσευχής του, το αίσθημα αυτογνωσίας, η αυτοκατάκριση, η ταπείνωση και η συντριβή που επιδεικνύει, καταφέρνουν να ελκύσουν τη συγγνώμη του Θεού, την αγάπη Του, την κραταιά Του προστασία, και έχουν τη δύναμη να μεταμορφώσουν τη ζωή του Τελώνη, οδηγώντας τον μέσα από την μετάνοια στην πραγματική δικαίωση ενώπιον του Θεού. Το μήνυμα για τον καθένα από εμάς είναι παραπάνω από σαφές. Η προσευχή μας προς τον Θεό, είτε είναι ευχαριστία για τις ευεργεσίες και τις δωρεές Του προς εμάς είτε είναι ικεσία και παράκληση για συγχώρεση, για αναπλήρωση των προσωπικών μας αδυναμιών ή ακόμα για οποιοδήποτε αίτημά μας, προκειμένου να εισακουστεί από τον Θεό οφείλει να είναι απαλλαγμένη από τον εγωισμό και από την κατάκριση των συνανθρώπων μας.

Η προσευχή χωρίς ταπείνωση καλύτερα να μη γίνεται, γιατί στο τέλος όχι μόνο δεν μας ωφελεί, αλλά μας ζημιώνει πνευματικά. Αλλά και η ζωή μας ολόκληρη, όταν στερείται ταπεινοφροσύνης, όσο κι αν προσπαθούμε να την κάνουμε να φαίνεται σύμφωνη με τις εντολές του Θεού ή έστω με τους ηθικούς κώδικες που θεωρούμε σωστούς, το μόνο που καταφέρνει είναι να μας κάνει σαν τον Φαρισαίο, όμορφους εξωτερικά αλλά κενούς εσωτερικά. Γιατί αν θεωρήσουμε, όπως εκείνος, τους εαυτούς μας τέλειους, τότε μοιραία θα κατακρίνουμε όλους τους υπόλοιπους ανθρώπους, θα τους βάλουμε απέναντί μας ως ανεπαρκείς και αμαρτωλούς. Και μέσα από μια τέτοια στάση δεν μπορεί να υπάρξει ούτε να καλλιεργηθεί η συμπόνοια, η συγγνώμη, η αγάπη.

Ο άνθρωπος που θεωρεί τον εαυτό του τέλειο καταλήγει ουσιαστικά μόνος, εγκλωβισμένος στο Εγώ του, και πάντως μακριά από την αγάπη και την κοινωνία με τον Θεό και με τον πλησίον. Μέσα από τη σημερινή παραβολή ο Χριστός θέλει να μας διδάξει τη σημασία της ταπείνωσης για τη ζωή μας. Ζούμε σε μια εποχή που όλο και πιο συχνά οι κοινωνίες μας χαρακτηρίζονται ως απάνθρωπες και οι σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων ως ψυχρές, ανούσιες, ανιαρές. Όσο στις καρδιές μας πρυτανεύει ο εγωισμός, οι σχέσεις μας και οι ζωές μας θα γίνονται όλο και πιο απάνθρωπες. Αντίθετα η ταπείνωση ως έκφραση αγάπης, γιατί αυτό είναι στην πραγματικότητα, έχει τη δύναμη να ζεστάνει και να μαλακώσει τις καρδιές μας, να μας φέρει πιο κοντά τόσο με τους συνανθρώπους μας όσο και στην προσωπική μας λύτρωση. Ας μη ξεχνάμε άλλωστε ότι μέσα από την άκρα Ταπείνωση του Θεού, που συνέστειλε την θεότητά Του και καταδέχτηκε να γίνει άνθρωπος και να θανατωθεί από αμαρτωλούς ανθρώπους, συντελέστηκε το έργο της Αναστάσεως και της λύτρωσής μας.

- Πηγή: Απλά και Ορθόδοξα: <https://xerouveim.blogspot.com>

Νουθεσίες Αγίου Νεκταρίου

Νά ζητάτε καθημερινά τόν Κύριο, αλλά μέσα στήν καρδιά σας καί όχι έξω από αὐτήν.
Καί ὅταν Τόν βρεῖτε, σταθεῖτε μέ φόβο καί τρόμο, ὅπως τά Χερουβεὶμ καί τά Σεραφεῖμ,
γιατί ἡ καρδιά σᾶς ἔγινε θρόνος τοῦ Θεοῦ.
Ἀλλά γιά νά βρεῖτε τόν Κύριο, ταπεινωθεῖτε μέχρι τό χῶμα,
γιατί ὁ Κύριος βδελύσσεται τούς ὑπερήφανους,
ἐνῶ ἀγαπάει καί ἐπισκέπτεται τούς ταπεινοὺς στήν καρδιά.